

Sygn. akt IV K 844/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący - SSR Aneta Kulesza

Protokolant: stażysta Anna Tomczuk

w obecności Prokuratorów Anny Sieradzkiej-Kośla, Emilii Piasty, Iwony Biernackiej z Prokuratury Rejonowej (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26.06.2015 r., 02.10.2015 r., 27.10.2015 r.,

sprawy K. S.

syna M. i B. z domu L.

urodzonego w dniu (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

1) w dniu 23 marca 2012 r. w W. przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu: pierwsza próba 0,83 mg/l, druga próba 0,79 mg/l, trzecia próba 0,75 mg/l prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki P. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w sprawie IV K 684/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w sprawie IV K 211/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, przy czym jego poczytalność w chwili czynu była w znacznym stopniu ograniczona,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

2) w dniu 24 sierpnia 2012 r. w W. przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu: pierwsza próba 0,45 mg/l, druga próba 0,47 mg/l, trzecia próba 0,35 mg/l prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki P. (...) o nr rej. (...), przy czym tego czynu dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w sprawie IV K 684/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w sprawie IV K 211/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, przy czym jego poczytalność w chwili czynu była w znacznym stopniu ograniczona,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 w zw. z art. 31 § 2 k.k.

I. oskarżonego K. S. w ramach zarzucanego mu w pkt 1 czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 23 marca 2012 r. w W. przy ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu: pierwsza próba 0,83 mg/l, druga próba 0,79 mg/l, trzecia próba 0,75 mg/l - prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki P.(...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 05.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 684/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 17.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 211/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania orzeczonych tymi wyrokami środków karnych zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, przy czym w czasie popełnienia tego przestępstwa zdolność oskarżonego rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu

ograniczona, tj. czynu z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie wskazanych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 178a§4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym na datę popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu w pkt I w zw. z art. 4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat,

III. oskarżonego K. S. w ramach zarzucanego mu w pkt 2 czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 24 sierpnia 2012 r. w W. przy ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu: pierwsza próba 0,45 mg/l, druga próba 0,47 mg/l, trzecia próba 0,35 mg/l - prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki P. (...)o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 05.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 684/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 17.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 211/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania orzeczonych tymi wyrokami środków karnych zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, przy czym w czasie popełnienia tego przestępstwa zdolność oskarżonego rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, tj. czynu z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie wskazanych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 178a§4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 42§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym na datę popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu w pkt III w zw. z art. 4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat,

V. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. w brzmieniu tych przepisów obowiązującym na datę popełnienia przypisanych oskarżonemu w pkt I i III przestępstw w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 63§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym na datę popełnienia przypisanych oskarżonemu w pkt I i III przestępstw w zw. z art. 4§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od 23.03.2012 r. do 24.03.2012 r. oraz w dniu 24.08.2012 r., uznając w/w karę za wykonaną w wymiarze 3 (trzech) dni,

VII. na podstawie art. 90§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat,

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. J. kwotę 1.056 (jednego tysiąca pięćdziesięciu sześciu) zł, powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za świadczenie pomocy prawnej oskarżonemu z urzędu,

IX. zwalnia oskarżonego od kosztów procesu, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 844/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. w dniu 23 marca 2012 roku jechał samochodem marki P. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) w W.. W czasie jazdy znajdował się pod wpływem alkoholu. Około godziny 12.00 został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji D. C. i M. L.. W czasie kontroli funkcjonariusze policji wyczuli od kierującego woń alkoholu. K. S. został przewieziony do KP (...), gdzie poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu Alkometr (...). Wynik badania to o godz. 12.37 – 0,83 mg/l, o godz. 12.39 – 0,79 mg/l i o godz. 13.14 – 0,75 mg/l.

K. S. w dniu 24 sierpnia 2012 roku jechał samochodem marki P. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) w W.. W czasie jazdy znajdował się pod wpływem alkoholu. Około godziny 9.00 został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji A. S. i S. S.. W czasie kontroli funkcjonariusze Policji wyczuli od kierującego woń alkoholu. K. S. został przewieziony do KP (...), gdzie poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu Alkometr(...). Wynik badania to o godz. 09.29 – 0,45 mg/l, o godz. 09.31 – 0,47 mg/l i o godz. 10.00 – 0,35 mg/l.

W dacie obu tych zdarzeń u K. S. zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona w stopniu znacznym.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 05.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 684/07, który uprawomocnił się w dniu 13 grudnia 2007 roku, K. S. został skazany m.in. za czyn z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 lat. Okres tego zakazu biegnie od dnia 12.12.2007 r. do dnia 13.12.2017 r.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 17.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 211/07, który uprawomocnił się w dniu 27 grudnia 2007 r., K. S. został skazany za czyn z art. 178a§1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 10 lat. Okres tego zakazu biegnie od dnia 27.12.2007 r. do dnia 27.12.2017 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków D. C. (k. 9v, 261-262), M. L. (k. 10v, 243), A. S. (k. 116v, 244), a ponadto na podstawie protokołów badania na urządzeniu kontrolno-pomiarowym wraz ze świadectwem legalizacji (k. 2-3, 112-113), odpisów wyroków (k. 34-35, 65-66, 134-135, 195-196), opinii sądowo-psychiatrycznych (k. 42-45, 101-103, 152 -155, 168 – 167, 174 – 177, 186 – 191, 248-256), dokumentacji lekarskiej oskarżonego (k. 46-52, 88-99), opinii sądowo-psychologicznej (k. 84-86), dokumentów z akt IV K 684/07 (k. 128 – 129, 181), z akt IV K 211/07 (k. 143 – 145), a ponadto częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 17, 127, 273, 219-220).

Oskarżony K. S. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (wyjaśnienia k. 17, 127). Wskazał jednak, że z uwagi na zaniki pamięci nie pamięta, jaki alkohol spożywał i z kim, jak również dlaczego prowadził samochód będąc pod wpływem alkoholu. Oskarżony składając wyjaśnienia odnośnie drugiego zarzutu wskazał, że nie miał świadomości, że ciągle ciąży na nim zakaz prowadzenia pojazdów, całkiem o tym zapomniał, co jest związane z jego chorobą.

W kolejnych wyjaśnieniach oskarżony wskazał, że nie jest w stanie wskazać, czy się przyznaje do zarzucanych mu czynów, po prostu nic nie pamięta. Nie kojarzy zdarzeń, o których mowa w zarzutach (wyjaśnienia k. 273).

Na rozprawie oskarżony wyjaśnił, że nie jest w stanie ustosunkować się do zarzutów, nie pamięta tych sytuacji i odmówił składania wyjaśnień. Po ujawnieniu wyjaśnień składanych na etapie postępowania przygotowawczego wskazał, że nie pamięta, aby składał takie wyjaśnienia, jednak podpisy nakreślone pod tymi protokołami są jego (wyjaśnienia k. 219-220).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie sprawstwo K. S. nie budziło w ocenie Sądu wątpliwości. Sam oskarżony wprawdzie w toku postępowania zmieniał swój stosunek do postawionych mu zarzutów – początkowo przyznał się, by w końcu wskazać, że nie jest w stanie ustosunkować się do postawionych zarzutów, bowiem z uwagi na stan zdrowia nie pamięta zdarzeń nimi objętych, to jednak sprawstwo oskarżonego w tej sprawie potwierdziły ponad wszelką wątpliwość pozostałe dowody zgromadzone w przedmiotowej sprawie, w szczególności zeznania świadków – funkcjonariuszy policji D. C., M. L. i A. S., którzy stwierdzili, że oskarżony kierował samochodem w dniach wskazanych w zarzutach będąc pod wpływem alkoholu. W/w świadkowie opisali, w jakich okolicznościach doszło wówczas do zatrzymania oskarżonego. Zeznaniami w/w świadków w ocenie Sądu należało nadać walor całkowitej wiarygodności, bowiem jako osoby obce dla oskarżonego nie mieli oni żadnego powodu, by składać w tej sprawie zeznania niezgodnie z rzeczywistością.

Wprawdzie składając zeznania na rozprawie świadkowie ci nie pamiętali już okoliczności przedmiotowych zdarzeń, jednakże - w szczególności, gdy zważy się na upływ czasu oraz na charakter wykonywanej przez świadków pracy, w trakcie której niewątpliwie wielokrotnie spotykali się z podobnymi sytuacjami - w ocenie Sądu w żaden sposób nie podważa to wiarygodności ich wcześniejszych zeznań składanych bezpośrednio po zdarzeniu, kiedy zdarzenie to opisali w sposób precyzyjny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności, które mogłyby wskazywać, iż przedstawiona przez w/w świadków relacja nie polega na prawdzie. Były to zeznania funkcjonariuszy policji, wypełniających jedynie swoje służbowe obowiązki. Świadców ci są dla K. S. osobami obcymi, zaś w trakcie procesu nie zostały ujawnione okoliczności, dla których świadkowie ci mogliby składać w tej sprawie fałszywe zeznania, narażając się na utratę pracy i poniesienie odpowiedzialności karnej.

Stan nietrzeźwości oskarżonego został wykazany badaniem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzonym każdorazowo na urządzeniu typu Alkometr(...), posiadającym aktualne świadectwo legalizacji. Nie budziło również żadnych wątpliwości, iż oskarżony we wskazanych dniach kierował samochodem będąc uprzednio skazanym za przestępstwo kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości mimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 05.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 684/07, który uprawomocnił się w dniu 13 grudnia 2007 roku, K. S. został skazany m.in. za czyn z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 lat. Okres tego zakazu biegnie od dnia 12.12.2007 r. do 13.12.2017 r. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 17.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 211/07, który uprawomocnił się w dniu 27 grudnia 2007 r. K. S. został skazany za czyn z art. 178a§1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 10 lat. Okres tego zakazu biegnie od dnia 27.12.2007 r. do dnia 27.12.2017 r. Podkreślić należy, że z akt IV K 211/07 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe oraz z akt IV K 684/07 Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy wynika, że za każdym razem oskarżony był obecny na ogłoszeniu wyroku, znał zatem jego treść. W obu też sprawach jeszcze do maja 2012 r. sprawowany był dozór kuratora, w związku z którym kurator regularnie kontaktował się z oskarżonym (Doz 174/08, Doz 18/08).

Na potrzeby niniejszego postępowania został dopuszczony dowód z opinii sądowo-psychiatrycznej oskarżonego. Biegli psychiatrzy J. S. i A. K. w złożonej opinii nie stwierdzili u oskarżonego choroby psychicznej w rozumieniu zaburzeń psychotycznych. Rozpoznali u niego zaburzenia psychiczne spowodowane uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego pod postacią organicznych zaburzeń osobowości, organicznych zaburzeń nastroju w wywiadzie u osoby z obniżeniem funkcji poznawczych. Orzekli również brak podstaw do rozpoznania u niego upośledzenia umysłowego. Brak jest również dostatecznych danych na rozpoznanie u oskarżonego uzależnienia od alkoholu. W opinii biegłych stan psychiczny K. S. z uwagi na stwierdzone u niego obniżenie funkcji poznawczych oraz obniżenie krytycyzmu w odniesieniu do zarzucanych mu czynów, ograniczał w stopniu znacznym jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu i zdolność kierowania swoim postępowaniem (w rozumieniu art. 31§2 k.k.). Poczytalność oskarżonego w chwili czynu i w czasie postępowania pozostaje w znacznym stopniu ograniczona (opinia sądowo-psychiatryczna k. 248-256).

Wskazaną opinię biegłych Sąd uznał za przekonującą. Była oparta na obszernej dokumentacji medycznej oraz badaniu oskarżonego. Podkreślić ponadto należy, że żadna ze stron postępowania nie kwestionowała wniosków biegłych z tej opinii.

Sąd za w pełni przydatne uznał też zgromadzone w sprawie i powołane wyżej dowody z dokumentów. Ich autentyczności i prawdziwości treści nie kwestionowała żadna ze stron postępowania, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Za pełną przydatnością zgromadzonych w niniejszej sprawie dokumentów przemawia fakt, iż – w części – są one urzędowego pochodzenia, sporządzone były przez właściwe organy, w prawem przewidzianej formie.

Mając powyższe na uwadze Sąd ustalił stan faktyczny jak na wstępie.

Zdaniem Sądu K. S. swoim zachowaniem dwukrotnie wyczerpał znamiona art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., bowiem:

- w dniu 23 marca 2012 r. w W. przy ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu: pierwsza próba 0,83 mg/l, druga próba 0,79 mg/l, trzecia próba 0,75 mg/l - prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki P. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 05.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 684/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 17.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 211/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania orzeczonych tymi wyrokami środków karnych zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, przy czym w czasie popełnienia tego przestępstwa zdolność oskarżonego rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona,

- w dniu 24 sierpnia 2012 r. w W. przy ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu: pierwsza próba 0,45 mg/l, druga próba 0,47 mg/l, trzecia próba 0,35 mg/l - prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki P. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 05.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 684/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 17.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 211/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania orzeczonych tymi wyrokami środków karnych zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, przy czym w czasie popełnienia tego przestępstwa zdolność oskarżonego rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie budzi wątpliwości, że zachowanie K. S. dwukrotnie wypełniło znamiona art. 178a§4 k.k. Odpowiedzialności karnej z tego przepisu podlega sprawca czynu określonego w §1, tj. kierujący pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości albo dopuścił się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. W przedmiotowej sprawie w zakresie obu przypisanych oskarżonemu czynów mamy do czynienia ze spełnieniem obu tych przesłanek decydujących o zakwalifikowaniu tych zachowań z art. 178a§4 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 05.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 684/07 który uprawomocnił się w dniu 13 grudnia 2007 roku, K. S. został skazany m.in. za czyn z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 lat. Okres tego zakazu biegnie od dnia 12.12.2007 r. do 13.12.2017 r. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 17.12.2007 r. w sprawie sygn. akt IV K 211/07, który uprawomocnił się w dniu 27 grudnia 2007 r. K. S. został skazany za czyn z art. 178a§1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 10 lat. Okres tego zakazu biegnie od dnia 27.12.2007 r. do dnia 27.12.2017 r.

Podnieść należy również, że prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości w okresie prawomocnie orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wyczerpuje wyłącznie znamiona występku z art. 178a § 4 k.k., pomiędzy bowiem przepisem art. 244 k.k. a art. 178a § 4 k.k. nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów ustawy w rozumieniu art. 11 § 2 k.k. Opis czynu z art. 244 k.k. w pełni zawiera się w znamionach czynu stypizowanego w art. 178a § 1 i 4 k.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r., sygn. I KZP 22/11, OSNKW 2012, z. 1, poz. 6; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2014 r., V KK 213/13, LEX nr 1418900). W konsekwencji w wypadku zachowania naruszającego treść art. 178a § 1 k.k. - w sytuacji, gdy sprawca nie zastosował się do orzeczonego środka karnego, opisanego wyżej, i jednocześnie był wcześniej prawomocnie skazany m.in. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości - może dojść do zbiegu podstaw stosowania § 4 art. 178a k.k. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2013 r., III KK 229/13, LEX nr 1375214).

Nie budzi również żadnych wątpliwości, że oskarżony w dniach 23.03.2012 r. i 24.08.2012 r. kierował samochodem, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Pojęcie stanu nietrzeźwości zdefiniowane zostało w art.115 § 16 k.k., według którego stan nietrzeźwości zachodzi m.in., gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Wymierzając karę K. S. Sąd miał na uwadze zasady wymiaru kary wskazane w art.53§1 i 2 k.k.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego cechowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Okolicznością powszechnie wiadomą jest, iż przestępstwa kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości w naszym kraju są wyjątkowo nagminne, a ich zagrożenie przez wiele osób jest bagatelizowane. Jednakże przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji bardzo często w sposób bezpośredni zagrażają najwyższemu dobru chronionemu prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Szczególnie wysokie niebezpieczeństwo stwarzają właśnie uczestnicy ruchu drogowego znajdujący się w stanie nietrzeźwości i dlatego winni być oni karani z całą stanowczością. W przypadku K. S. uwagi te odnoszą się nawet z większą mocą, bowiem oskarżony nie tylko był już karany, ale właśnie za przestępstwa kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości i to 6-krotnie (karta karna k.253-254).

Przy wyborze zarówno rodzaju jak i wysokości kary Sąd wziął pod uwagę właśnie przede wszystkim wcześniejszą wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa podobne. Uprzednia karalność K. S. odzwierciedla – w ocenie Sądu – dotychczasowy stosunek oskarżonego do ustalonych reguł porządku prawnego i stanowi przesłankę do orzeczenia wobec niego najsurowszego rodzaju kary – pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej. Uznać należy, iż oskarżony nie wyciągnął żadnych wniosków z poprzednich skazań i wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem, byłoby całkowicie niecelowe. Wobec oskarżonego były już w przeszłości wymierzane kary pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa przewidzianego w art. 69 k.k., jednak sankcje te nie wpłynęły na zmianę postawy życiowej oskarżonego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż skoro w art. 53 § 2 k.k. ustawodawca zaliczył do okoliczności, jakie sąd uwzględnia rozstrzygając co do kary m.in. sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, nie może budzić wątpliwości, iż wcześniejsza karalność w istotny sposób wpływa na ocenę prognozy kryminologicznej. W ocenie Sądu z uwagi na wskazane wyżej okoliczności obciążające, wymierzając karę oskarżonemu większy nacisk należało położyć na realizację zapobiegawczych celów kary. Wskazać należy, iż funkcją kary orzekanej wobec sprawcy przestępstwa jest jego wychowanie i zapobieżenie powrotowi do przestępstwa, a cele te – w szczególności zapobiegawczy – mogą być zrealizowane wyłącznie poprzez jej dolegliwość mającą uzmysłowić sprawcy swoistą nieopłacalność powrotu na drogę przestępstwa. Kara zawsze zatem musi stanowić dolegliwość, do tego sprowadza się jej istota. Trudno natomiast uznać, by wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszej niż orzeczona, mogło spełnić wobec niego funkcję wychowawczą.

Z drugiej strony jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd potraktował stan zdrowia oskarżonego, który zdecydował o zakwalifikowaniu przypisanych mu czynów z zastosowaniem art. 31§2 k.k. Z uwagi jednak na bezkrytyczny stosunek oskarżonego do swojego zachowania, fakt nadużywania alkoholu, który ten stan zdrowia jeszcze dodatkowo pogarsza, wielokrotną karalność oskarżonego za analogiczne zachowanie, Sąd nie znalazł przesłanek do skorzystania z możliwości przewidzianej w art. 31§2 k.k. i nadzwyczajnego złagodzenia kary. Z drugiej strony jednak fakt popełnienia tych czynów w stanie ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności nie może pozostać bez wpływu na wymiar kary, dlatego też w ocenie Sądu należało wymierzyć oskarżonemu za każdy z przypisanych mu czynów karę w niższym wymiarze niż wnioskował Prokurator. Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył K. S. za każdy z przypisanych mu czynów kary po 1 roku pozbawienia wolności.

Natomiast wymierzając karę łączną Sąd zastosował zasadę absorpcji i na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. wymierzył karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał w szczególności na uwadze podobny charakter przypisanych oskarżonemu w tej sprawie przestępstw oraz ich bliski związek czasowy. Wymiar kary łącznej zależy, bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw.

W przedmiotowej sprawie brak było natomiast zdaniem Sądu przesłanek do uznania, że przypisane oskarżonemu przestępstwa wchodziły w skład ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. Niewątpliwie bowiem nie zostały one

popelnione w krótkich odstępach czasu (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 09.03.2000 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 12/99).

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okresy zatrzymania od 23.03.2012 r. do 24.03.2012 r. i w dniu 24.08.2012 r.

W razie skazania za przestępstwo określone w art. 178a k.k. Sąd obowiązany jest orzec wobec sprawcy środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju. W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego za każdy z przypisanych mu czynów należało orzec 10-letni, tj. maksymalny w dacie popelnienia przypisanych oskarżonemu czynów okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, biorąc pod uwagę przede wszystkim wielokrotną karalność oskarżonego za analogiczne przestępstwa. Oskarżony ponownie naruszył ten sam przepis ustawy karnej. Dlatego też w ocenie Sądu reakcja w tym postępowaniu musi być surowa i tym samym bardziej odczuwalna przez oskarżonego. Na podstawie art. 90§2 k.k. Sąd orzekł łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Jak wynika jednak z pisma Urzędu (...), oskarżony nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami, dlatego też Sąd nie nakładał obowiązku zwrotu dokumentu w trybie art. 43§3 k.k. (pismo k. 176).

Podnieść należy, że z dniem 18.05.2015 r., a zatem przed datą wydania wyroku w tej sprawie, weszła w życie nowelizacja kodeksu karnego, która w istotny sposób zmieniła sytuację osób oskarżonych o czyny z art. 178a k.k. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, w razie skazania za czyn z art. 178a§4 k.k. Sąd ma obowiązek orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz świadczenia pieniężnego w wysokości co najmniej 10.000 zł. Stosownie jednak do treści art. 4§1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popelnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie względniejsza dla oskarżonego jest ustawa w brzmieniu obowiązującym poprzednio, w dacie popelnienia czynów przez K. S., bowiem w razie skazania za przestępstwo z art. 178a§4 k.k. Sąd miał obowiązek orzec zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych od roku do lat 10, a ponadto kodeks karny nie przewidywał wówczas obowiązku orzeczenia świadczenia pieniężnego we wskazanej wyżej wysokości, a nałożenie tego środka bez wskazania minimalnej kwoty jego wysokości zależało od uznania Sądu. Zwrócić należy ponadto uwagę, że z kolei nowelizacja kodeksu karnego, która weszła w życie z dniem 01.07.2015 r. wprowadziła możliwość orzeczenia obok kary jeszcze środków zabezpieczających w razie skazania za przestępstwo popelnione w stanie ograniczonej poczytalności określonej w art. 31§2 k.k. (art. 93c k.k., art. 93g k.k.). Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w dacie przypisanych oskarżonemu czynów takiej regulacji nie przewidywał, co również niewątpliwie stanowiło regulację korzystniejszą niż obecnie obowiązująca.

O zasądzeniu od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. J. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz na podstawie § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1348 ze zm.).

Z kolei kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego od tych kosztów, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację majątkową.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.